

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015. Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ανακομιδή Ιερών Λειψάνων Κύρου και Ιωάννου των αναρτύρων.
Έτος 8^ο Τεύχος 347

ΑΡΕΤΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

«Εισελθόντι δε αυτώ εις Καπερναούμ»· Ο Χριστός εισέρχεται στην Καπερναούμ, αφού τελείωσε την επί του Όρους ομιλία του, και κει τον συναντά ο εκατόνταρχος. Υπηρετούσε προφανώς στην φρουρά της Καπερναούμ. Κατά τον άγιο Χρυσόστομο κι αυτός και ο λεπρός που θεραπεύθηκε προηγουμένως δεν θέλησαν να διακόψουν την διδασκαλία του Χριστού και τον πλησιάζουν τώρα που τελείωσε.

«Προσήλθε αυτώ εκατόνταρχός παρακαλών αυτώ και λέγων»· Ο Λουκάς (7,3) αναφέρει ότι έστειλε πρεσβυτέρους των Ιουδαίων να τον παρακαλέσουν. Αργότερα δε έστειλε φίλους του (7,6) για να τον παρακαλέσουν να μη μπει στον κόπο να έλθει, αλλά ας δώσει εντολή από μακριά να θεραπευθεί ο δούλος του. Ο ιερός Χρυσόστομος λέγει ότι συνέβησαν και τα δύο. Και έστειλε άλλους να ικετεύσουν και ο ίδιος αργότερα προσήλθε για να αναφέρει αυτοπροσώπως το πρόβλημά του.

Είναι αξιοσημείωτο ότι πλείστοι εκατόνταρχοι ή άλλοι στρατιωτικοί, που αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη, υπήρξαν άνθρωποι έντιμοι και αντικειμενικοί· όπως ο εκατόνταρχος στην σταύρωση που διακήρυξε την θεότητα του Χριστού (Ματθ. 27,55), οι της φρουράς των Ιεροσολύμων που εφιστούν την προσοχή στον χιλιάρχο Κλαύδιο Λυσία ότι ο Παύλος είναι Ρωμαίος πολίτης και συνεπώς δεν μπορεί να μαστιγωθεί, αφού δεν έχει καταδικαστεί επίσημα για κάτι, και ότι επίκειται να φονεύσουν τον Παύλο οι φανατικοί Ιουδαίοι (Πρξ. 22, 26 και 23,17), ο Ιούλιος ο οποίος άφησε τον Παύλο να επισκεφτεί τους φίλους του στη Σιδώνα και να τον περιποιηθούν, απαγόρευσε δε αργότερα, όταν το πλοίο που τους μετέφερε στη Ρώμη διαλυόταν, να φονεύσουν τους κρατούμενους οι στρατιώτες για να μη αποδράσουν (Πρξ. 27, 3·43), ο χιλιάρχος Κλαύδιος Λυσίας που έσωσε τον Παύλο από λιντσάρισμα τρεις φορές (Πρξ. 21,31-40 · 23,10 · 23,19-33), ορισμένοι δε όπως ο Κορνήλιος (Πρξ. 10,22) εξαιρετικά θρησκευόμενοι.

Α'. Ο εκατόνταρχος έχει αγάπη προς όλους.

«Κύριε ο παις μου βέβληται εν τη οικία παραλυτικός δεινώς βασανιζόμενος». Ο Χριστός που είναι ο κατεξοχήν φιλεύσπλαχνος Πατέρας και που ξέρει τι διαμάντι είναι τον προλαμβάνει και δεν τον αφήνει να ολοκληρώσει το αίτημά του και προχωρεί βιαστικά θέλοντας να πάει και στην οικία του, χωρίς καν να του το ζητήσει (πρβλ. Εφεσ. 3,20). Και το κάνει αυτό και για να τον βοηθήσει και γιατί θέλει ν' αποκαλύψει την αρετή του. Στην Χαναanaία βέβαια που είναι παρόμοια περίπτωση αποκαλύπτει την αρετή της αδιαφορώντας για τις ικεσίες της και αρνούμενος την θεραπεία της κόρης της, μάλιστα μιλώντας προσβλητικά γι' αυτήν. Είναι ο σοφός ιατρός και παιδαγωγός, που γνωρίζει σε κάθε περίπτωση πως θα φερθεί.

Ο Λουκάς (7,2) αναφέρει ότι «ο παις» του Ματθαίου ήταν δούλος έντιμος και συνεπώς πολύτιμος για τον Κύριό του και ότι ήταν ετοιμοθάνατος. Βλέπουμε λοιπόν τον αριστοκράτη Ρωμαίο αξιωματικό να αγαπά και να ενδιαφέρεται για τον δούλο του. Κι αυτό σε μια εποχή που οι δούλοι θεωρούνταν πράγματα, άψυχα αντικείμενα και εργαλεία και ριχνόταν στα αμφιθέατρα για να φονευθούν, αγωνιζόμενοι σε μονομαχίες ή να φαγωθούν από θηρία και έτσι να διασκεδάσουν τα άγρια ένστικτα των Ρωμαίων. Κι όμως οι εξαιρέσεις πάντα υπάρχουν. Και έτσι ενώ μιλάμε για πάλη των τάξεων και ότι την ιστορία την γράφει το συμφέρον και ο εγωισμός των ανθρώπων, εν τούτοις υπάρχει και η αγάπη και ο σύνδεσμος και η φιλία μεταξύ των πιο διαφορετικών ανθρώπων. Ο εκατόνταρχος όμως εκτός από τον δούλο του αγαπούσε και το έθνος των Εβραίων και φρόντισε να τους κτίσει και συναγωγή για να λατρεύουν τον Θεό τους. «Αγαπά γαρ το έθνος ημών, και την συναγωγήν αυτὸς ωκοδόμησεν ἡμῖν» (Λκ. 7,5), θα πουν οι πρεσβύτεροι στον Χριστό. Συνεπώς είχε ευρείες αντιλήψεις και προοδευτικές ιδέες.

Β΄. Ο εκατόνταρχος είναι πιστός και ταπεινός.

Γι' αυτό ο Χριστός δεν τον ρωτά αν πιστεύει ούτε τον υποβάλλει σε κάποια άλλη δοκιμασία. Απλώς του λέγει θα έλθω να τον θεραπεύσω· αν και είναι αλλοεθνής και ειδωλολάτρης. Και το κάνει αυτό, διότι η πίστη του είναι τέλεια. Δεν αισθάνεται ότι πρέπει να παρευρίσκεται ο Χριστός και να υπάρξει προσωπική επαφή όπως ο παραλυτικός ο φερόμενος υπό τεσσάρων (Μαρκ. 2,1-12), όπως ο Ιάειρος και η αιμορροούσα (Ματθ. 9,18· 20), ή όπως οι πλείστοι των χριστιανών που επιμένουν να πάνε σε ορισμένα προσκυνήματα και να έλθουν σε επαφή με την εικόνα του Χριστού ή την εικόνα ή τα λείψανα του αγίου ή των αγίων για να θεραπευτούν. Μπορούμε βέβαια να πάμε στα προσκυνήματα και να προσευχηθούμε και να μείνουμε, όχι όμως να πιστεύουμε ότι μόνο από κοντά θαυματουργεί ο Θεός, ή ο άγιος (που είναι φορέας του Θεού) ή οι άγιοι. Βέβαια ο Θεός δέχεται και την πίστη αυτή και δεν απορρίπτει κανένα, όπως δέχθηκε και τον παραλυτικό και τον Ιάειρο και την αιμορροούσα. Αλλά η σωστή και τέλεια είναι η πίστη του εκατοντάρχου, λέγει ο άγιος Χρυσόστομος.

Ο εκατόνταρχος επιπλέον δεν λέγει προσευχήσου και παρακάλεσε τον Θεό για τον δούλο μου, αλλά δώσε διαταγή και θα γίνει ό,τι διατάξεις. Πιστεύει ότι ο Χριστός είναι ο Θεός και θεωρεί ότι ο θάνατος, η ασθένεια, η υγεία, οι πάντες και τα πάντα είναι υπηρέτες και δούλοι Του και πείθονται και υπακούουν όπως οι στρατιώτες στον αξιωματικό, όταν διαταχθούν.

Η πίστη του συνοδεύεται και με ταπείνωση. «Κύριε ουκ εμί ικανός ινα μου υπό την στέγην εισέλθης». Αυτές οι αρετές είναι αχώριστες. «Των πιστών η ταπείνωσις και των ταπεινών η πίστις» θα πει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σε ομιλία του στην Χαναναία. Όταν ο Χριστός άκουσε τον εκατόνταρχο τον θαύμασε και ειπε ότι ουτε στον Ισραήλ δεν βρήκε τέτοια πίστη και συγχρόνως προφήτευσε ότι πολλοί (ειδωλολάτρες) θα έρθουν από ανατολή και δύση και θα αναπαυθούν μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στην βασιλεία των ουρανών, ενώ οι υιοί της βασιλείας, δηλαδή οι σαρκικοί αλλά άπιστοι απόγονοι των πατριαρχών, θα εκβληθούν στο «σκότος το εξώτερον».

Στο σημείο αυτό έχουμε κάτι που συμβαίνει συχνά στην αγία Γραφή. Έχουμε συνδυασμό θαύματος και προφητείας. Ο Χριστός κάνει θαύμα και επαινεί τον εκατόνταρχο για να πιστέψουν αυτό που θα γίνει στο μέλλον. Ότι οι άπιστοι Ιουδαίοι θα χάσουν την βασιλεία, ενώ οι ειδωλολάτρες –που θα πιστέψουν στον Χριστό– θα την κερδίσουν. Όσοι τώρα δυσπιστούν ότι έγινε το θαύμα την εποχή εκείνη, δεν έχουν παρά να δουν την πραγματοποίηση της προφητείας και να πιστέψουν.

Ο μελετητής της Γραφής όταν αναγιγνώσκει την ιστορία του εκατοντάρχου, όπως και της Χαναναίας, θυμάται τα λόγια του αποστόλου Πάυλου στην προς Ρωμαίους (2,10) · «Δόξα και τιμή και ειρήνη παντί τω εργαζομένω το αγαθόν, Ιουδαίω τε πρώτον και Έλληνι· ου γαρ έστι προσωποληψία παρά τω Θεώ».

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΠ. ΒΑΔΡΑΧΑΝΗΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΔΙΔΑΧΕΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ (Περί πνευματικού αγώνα)

Σκοπός της ζωής μας είναι να γίνουμε τέλειοι και άγιοι. Να αναδειχθούμε παιδιά του Θεού και κληρονόμοι της βασιλείας των ουρανών. Ας προσέξουμε μήπως, για χάρη της παρούσας ζωής, στερηθούμε τη μέλλουσα. Μήπως, από τις βιοτικές φροντίδες και μέριμνες, αμελήσουμε το σκοπό της ζωής μας.

Η νηστεία, η αγρυπνία και η προσευχή από μόνες τους δεν φέρνουν τους επιθυμητούς καρπούς, γιατί αυτές δεν είναι ο σκοπός της ζωής μας· αποτελούν τα μέσα για να

πετύχουμε το σκοπό.

Στολίστε τις λαμπάδες σας με αρετές. Αγωνιστείτε ν' αποβάλετε τα πάθη της ψυχής. Καθαρίστε την καρδιά σας από κάθε ρύπο και διατηρήστε την αγνή, για να έρθει και να κατοικήσει μέσα σας ο Κύριος• για να σας πλημμυρίσει το Άγιο Πνεύμα με τις θείες Του δωρεές.

Παιδιά μου αγαπητά, όλη σας η ασχολία και η φροντίδα σ' αυτά να είναι. Αυτά ν' αποτελούν σκοπό και πόθο ασταμάτητο. Γι' αυτά όλη σας η προσευχή προς το Θεό.

Να ζητάτε καθημερινά τον Κύριο• αλλά μέσα στην καρδιά σας και όχι έξω απ' αυτήν. Και όταν Τον βρείτε, σταθείτε με φόβο και τρόμο όπως τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ, γιατί η καρδιά σας έγινε θρόνος του Θεού.

Αλλά για να βρείτε τον Κύριο, ταπεινωθείτε μέχρι το χώμα, γιατί ο Κύριος βδελύσσεται τους υπερήφανους, ενώ αγαπάει και επισκέπτεται τους ταπεινούς στην καρδιά. Γι' αυτό και λέει: "και επί τίνα επιβλέψω, αλλ' η επί τον ταπεινόν και ησύχιον, και τρέμοντα τους λόγους μου;" (Ησ. 66, 2).

Άγωνίζου τον αγώνα τον καλό και ο Θεός θα σε ενισχύει. Στον αγώνα εντοπίζουμε τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τα ελαττώματά μας. Είναι ο καθρέφτης της πνευματικής μας καταστάσεως. Όποιος δεν αγωνίστηκε, δεν γνώρισε τον εαυτό του.

Προσέχετε και τα μικρά ακόμη παραπτώματα. Αν σας συμβεί από απροσεξία κάποια αμαρτία, μην απελπίζεστε, αλλά σηκωθείτε γρήγορα, προσπέστε στο θεό που έχει τη δύναμη να σας ανορθώσει. Η μεγάλη λύπη κρύβει μέσα της υπερηφάνεια.

Οι υπερβολικές λύπες και απελπισίες είναι βλαβερές και επικίνδυνες, και πολλές φορές παροξύνονται από το διάβολο για ν' ανακόψουν την πορεία του αγωνιστή.

Μέσα μας έχουμε αδυναμίες και πάθη και ελαττώματα βαθιά ριζωμένα: πολλά είναι και κληρονομικά. Όλα αυτά δεν κόβονται με μια σπασμωδική κίνηση ούτε με την αδημονία και τη βαρεία θλίψη, αλλά με υπομονή και επιμονή, με καρτερία, με φροντίδα και προσοχή.

Ο δρόμος που οδηγεί στην τελειότητα είναι μακρύς. Εύχεσθε στο Θεό να σας δυναμώνει. Να αντιμετωπίζε-τε με υπομονή τις πτώσεις σας και αφού γρήγορα ση-κωθείτε, να τρέχετε και να μη στέκεστε, σαν τα παιδιά, στον τόπο που πέσατε, κλαίγοντας και θρηνώντας απαρηγόρητα.

Αγρυπνείτε και προσεύχεστε για να μην μπείτε σε πειρασμό. Μην απελπίζεστε αν πέφτετε συνέχεια σε παλιές αμαρτίες. Πολλές απ' αυτές είναι και από τη φύση τους ισχυρές και από τη συνήθεια. Με την πάροδο του χρόνου όμως και με την επιμέλεια νικούνται. Τίποτε να μη σας απελπίζει.